

УДК 63.3(4Укр)
ББК 94(477)
Г52

Глушко О. В.

Г52 Історично-духовий шлях українців / О. В. Глушко. — Тернопіль : Мандрівець, 2016. — 768 с.

ISBN 978-966-634-920-3

У книзі розповідається про багатотисячолітню історію українців і людства, про мудрість і духову віру наших пращурів. Особливу увагу приділено виникненню світових релігій. Проаналізовано ведичні й біблійні тексти та їхній вплив на людину.

Також ідеться про багатовіковий розвиток української мови. Автор доводить, що саме в українському слові закладені давні літописи і міти, в його архетипі міститься споконвічна інформація як шлях до розгадок багатьох таємниць.

Для широкого кола читачів.

УДК 63.3(4Укр)
ББК 94(477)

ЗМІСТ

Передмова	7
Початок історії людства.....	9
Доба зледеніння і польодовиковий період.....	15
Україна – прабатьківщина індоевропейців.....	19
Духовий світ оріїв-русинів-українців.....	33
Трипільці.....	47
Про українську мову та смислове значення деяких українських слів.....	56
Походи оріїв (аріїв) в інші землі.....	82
Життя шумерів у Месопотамії.....	92
Походи праукраїнців в інші землі.....	97
Хетська (гетська) держава в Малій Азії.....	103
Спітама Заратустра і його орійське походження.....	110
Походи оріїв до Індії та Ірану.....	114
Похід русинів до Китаю та історичні події в Малій Азії.....	122
Скити та фальшування історії греками.....	126
Етруски, пелезги і їхній вплив на Італію та Грецію.....	138
Кир.....	148
Персія, скіфсько-перська війна.....	153
Будда. Арійське коріння Будди й буддизм.....	158
Історичний період від перемоги над Дарієм до царювання Александра Македонського.....	165
Александр Македонський та Скитія.....	170
Кий.....	173
Виникнення та поширення християнства.....	180
Життя Риму в період зародження християнства.....	191
Скитія. Готія та занепад Риму.....	197
Активність готів. Життя Константинополя і Риму.....	205
Розпад Римської імперії на Західну і Східну.....	209
Окупаційні походи та розселення скитів (русинів-українців).....	216

Візантія. Спроби духового підкорення Русі.	
Деякі духово-космічні знання праукраїнців	219
Візантія у другій половині I-го тисячоліття.....	230
Київська Русь у IX столітті.....	238
Русь у X столітті.....	243
Хто такі варяги?.....	250
Русь від Ігоря до Ольги.....	251
Святослав.....	266
Волхви й організація українського війська.....	276
Загибель Святослава і приход до влади Ярополка.....	280
Окупаційні наступи на традиції й мову Русі з боку Візантії	282
Князювання Ярополка і його війна з Володимиром.....	291
Князювання Володимира. Дохристиянський період.....	295
Хрищення Русі-України	302
Що написано в Біблії.....	310
Життя Русі (України) після хрищення.....	321
Останні роки князювання Володимира	328
Князювання Ярослава	335
Смерть Ярослава. Триумвірат в управлінні державою.....	343
Князювання Святослава Ярославича.....	347
Князювання Всеволода Ярославича	350
Князювання Святополка Ізяславича.....	352
Князювання Володимира Всеволодича (Мономаха)	357
Князювання Мстислава, Ярополка та Всеволода.....	361
Країна Моксель.....	364
Країна Моксель, фальшування історії.....	380
Похід Юрія Довгорукого на Русь.....	402
Князь Ростислав і його боротьба з Візантією та Андреем Суздальським.....	405
Україна перед приходом татаро-монгольської орди.....	408
Чінгісхан і його похід на Русь	415
Русь перед вторгненням орд хана Батия.....	421

Завоювання ханом Батием Ростово-Суздальщини та інших північних земель	424
Похід Батия на Русь та Європу.....	429
Перші роки “монголо-татарського іґа”	435
Данило Галицький	437
Орда в середині XIII ст. Боротьба Данила Галицького з ордою	440
Александр Невський	444
Орда і Близький Схід	447
Християнська церква в союзі з ордою. Царювання хана Берке	451
Царювання хана Менгу-Тімура	455
Царювання хана Талабуги й хана Тохтая	464
Царювання хана Узбека. Становлення Московського улусу	469
Життя Русі в першій половині XIV ст.	472
Спільна діяльність Москви й орди. Князювання Івана Каліти.....	475
Панування Литви на українських землях та становлення Московського князівства за зразком Орди	480
Розбрат і братовбивство в орді.....	482
Українсько-литовський період	486
Українська земля вабить завойовників	488
Князювання Дмитрія Донського і діяльність митрополитів	491
Зміцнення Польщі і волелюбність Новгороду	497
Переселення християнської частини орди до Московії.....	499
Литовсько-татарське протистояння і діяння митрополитів	501
Історичні процеси за часів князювання Вітовта.....	505
Правління князя Васілія Темного	510
Падіння Візантії. Турки і становлення Московії	518
Знищення Візантії та великого Новгороду.....	524
Україна в XV столітті	529
Привласнення Москвою назви “Русь”	532
Україна під владою Польщі. Поширення козацтва	539
Життя Московії в першій половині XVI століття	543
Україна у середині XVI століття. Дмитро Вишневецький	547

Московія за часів Івана IV Грозного.....	552
Україна у другій половині XVI століття.....	565
Русь (Україна) та Росія (Моксель) наприкінці XVI століття	569
Северин Наливайко і його боротьба.....	577
Лжедмитрії.....	583
Міхаїл Романов. Україна на початку XVII століття	588
Україна за часів гетьмана Петра Сагайдачного	592
Україна в першій половині XVII століття	601
Богдан Хмельницький. Україна до 1654 року.....	609
Московія напередодні Переяслава. Дух Московії.....	624
Переяславські події	637
Богдан Хмельницький і Україна після Переяслава.....	641
Іван Виговський. Війна з Московією.....	646
Попівство проти України.....	658
Україна за часів гетьманства Юрія Хмельницького.....	660
Україна за гетьманства Івана Брюховецького	663
Правобережний гетьман Петро Дорошенко і його боротьба за визволення України.....	667
Боротьба гетьмана Самойловича проти гетьмана Дорошенка.....	678
Гетьманство Івана Самойловича. Спроба Юрія Хмельницького визволити Україну	681
Початок гетьманства Івана Мазепи. Спроба писаря Іваненка звільнити Україну з московського ярма... ..	685
Боротьба Мазепи за незалежність України	691
Україна після Полтавської битви. Пилип Орлик.....	713
Економічні відносини Московії та України	717
Україна на початку XVIII ст.....	720
Україна в середині XVIII ст.....	725
Післямова.....	750
Література	754

ПЕРЕДМОВА

Не хлібом єдиним живе людина на планеті Земля. Для повноцінної життєдіяльності, крім харчів і води, нам потрібна інформація. Людина – це складна біологічно-енергетична система, яка нерозривно пов'язана з Космосом та його енергетичною системою. Вона фактично є мікромоделлю Всесвіту, її організм нерозривно пов'язаний із довколишнім світом і повсякчас потребує Живи (енергії) Сонця, Місяця, Землі, Космосу. Якщо людина, як і всі, до слова, живі істоти, отримуватиме недостатній спектр потрібної енергії, вона загине.

Так само з інформацією. Людина потребує інформації про довколишній світ та про себе. Адже саме правдива інформація дає змогу приймати правильні рішення, що є запорукою щасливого гармонійного життя. Однак без цієї інформації, без знання законів існування Всесвіту і законів життя людини в ньому людина спрямовує власне життя на шлях протидій із системою Всесвіт, що спричиняє руйнацію фізичного й духового потенціалу людини, а все людство веде до катастрофи.

Людство нині не знає не лише законів Всесвіту і справжніх духових (Божих) законів життя, воно навіть не знає першопочаткової інформації: навіщо існує на планеті Земля? А не знаючи свого призначення, людина не може правильно прожити життя. На превеликий жаль, сучасна наука, шкільна й університетська освіта дають людині знання лише про видимий матеріальний світ – і ні слова про істинні духово-енергетичні закони Всесвіту. Нині людина, як і все людство, схожа на водія, який виїхав на дорогу, не знаючи не лише правил дорожнього руху, а й напрямку і мети руху. Вочевидь, така їзда є дуже небезпечною для життя водія. Так само дуже небезпечним для існування людини й людства в цілому є життя без знання законів існування Всесвіту та людства в ньому.

На превеликий жаль, сучасна людина розучилася навіть думати про сенс власного життя, про своє земне призначення, про себе. “Ми виміряли землю, сонце і зорі, морські глибини, ...відшукали ріки і гори на місяці... Чого тільки ми не вміємо! Але чогось – і самого найважливішого – все ж таки не вистачає нам. Чого саме – ми й самі не знаємо. Ми схожі на маленьку дитину: вона відчуває, що їй недобре, але чому недобре, вона не знає. Зле нам від того, що ми знаємо багато зайвого, а не знаємо найпотрібнішого: самих себе. Не знаємо того, хто живе в нас. Якби ми знали і пам'ятали те, що живе в кожному з нас, то життя наше було б зовсім інакшим” (Г. Сковорода, XVIII ст.).

Мета цієї книги не лише донести історію та споконвічну віру українців, а й викликати в читача бажання навчитись аналізувати історичні та

духові¹ факти і через їх осмислення досягнути правдиву історію і правдиву (справжню) духовість, ті закони й віру, що існують не лише на нашій планеті, а й у Всесвіті. Правдиві знання дадуть змогу людині пізнавати як матеріальний, так і невидимий, нематеріальний, світ і можливість пізнати Себе. Адже лише пізнавши Себе та Світ, людина може досягнути Бога і буде здатна жити в гармонії з природою, творити світ любові й справедливості, виконати свою місію на Землі. У протилежному випадку ми перетворюємося на людиноподібну істоту, яка впродовж життя ганяється за грошима, турбується переважно про наповнення свого шлунка, вишуканий одяг та дорогі авто, або на зомбовану істоту, яка бездумно сповідує релігійні догми. Такі стани вельми небезпечні, оскільки призводять до руйнації не лише людини, а й людства загалом.

Проте шлях, що зумовлює процвітання людства, якраз і полягає у вивченні правдивої інформації, засвоєнні законів життя Всесвіту й побудові такого суспільства, яке б організовувало своє життя за цими Божими законами життя. Адже Всесвіт, хоч людина знає закони життя, хоч не знає, продовжує безперервно жити за сталими законами, які повсякчас діють на все, що існує у ньому, – в тому числі й на людину. А якщо закони діють, то ми просто зобов'язані їх добре знати й дотримуватися. Історія, археологія та інші науки свідчать, що давня людина не лише знала закони життя, а й організовувала своє життя якраз за цими Божими законами.

Людина – єдина істота на планеті Земля, якій Бог дав велике багатство – думати й аналізувати. Тому ми зобов'язані сприймати інформацію логічним мисленням, осмислювати будь-яку інформацію, а не емоційно сприймати її, як дикі папуаси блискучі брязкальця. Завдання цієї праці в час поширення темно-сірих сил і неправдивої історії, у час руйнації моралі й духовності спонукати людей замислитися над сучасним життям і поліпшити його. Адже правдива інформація, правдиві закони життя (Божі закони) допоможуть нам розширити рамки розуміння світу, творити лад у своєму житті й мати правильний духовий розвиток. Правдива історична й духовна інформація дасть змогу панувати на Землі **істині, любові, справедливості, праведності, миру, ненасильству, чистоті, відповідальності, помірності.**

---

¹ Духовий – нематеріальний, нетілесний. Походить від Дух, який є прямим явленням Бога в нас, є творцем і основою душі. За Піфагором, у духовому закладено те, що “рухається само собою” У слові “духовий” є іманентне розуміння Божественного (Бог тут і вже), на відміну від трансцендентного (Бог десь там, поза чимось).

Духовний – пов'язаний із внутрішнім психічним життям людини, її моральним світом; пов'язаний зі спільністю ідей, поглядів і прагнень. Духовний у релігійному значенні – протилежний світському, стосується служителів віри. – Авт.

ПОЧАТОК ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА

З погляду сучасних наукових теорій, колискою людини є наша планета, на якій відбувся природний еволюційний розвиток від дріопітека (дріопітек жив 15–4 млн років тому; австралопітек – 4–1 млн років тому; людина вміла – *Homo habilis* – 2–1 млн років тому; людина прямоходяча – *Homo erectus* – 1,5 млн – 100 тис. років тому; неандерталець – 150–40 тис. років тому) до *Homo sapiens* (людини розумної); а можливо, на Землю людина примандрувала з інших світів. Ні перший, ні другий підхід не може достеменно заперечити того, що у створенні людини, як і всього Всесвіту, брав участь Творець. Процес створення Творцем людини розумної не виключає як еволюційних процесів, так і створення її на базі існуючого земного матеріалу на одному з етапів еволюційного розвитку. Щоправда, еволюційні процеси походження людини (макроеволюцію) нині науковці ставлять під сумнів. Адже палеонтологія після багатьох років вивчення скам'янілих решток не знайшла жодного прикладу перехідної ланки. Не було знайдено жодного доісторичного викопного або історичного створіння, яке б свідчило про те, що воно на новому етапі трансформувалося в щось інше. Тому все більшого поширення набуває концепція Розумного Задуму (англ. *Intelligent Design*).

Попередником людини на планеті Земля був неандерталець. Але чи походить сучасна людина від нього? Неандерталець “в порівнянні з сучасною людиною мав нижчий зріст, дуже масивний скелет і коренасту структуру. Це свідчило про неабияку фізичну силу неандертальця. Найбільше примітивних, архаїчних рис зберігав його череп, об'єм якого становив близько 1000–1500 см³. Розвиток надбрівних дуг та потиличної частини поєднувався з низьким похилим лобом. Це ознака недорозвиненості лобних відділів мозку, що відповідають за асоціативне мислення, а також містять центри гальмівних процесів. Іншими словами, неандертальці, порівняно із сучасними людьми, мали обмежені розумові здібності й були не здатні до складного абстрактного мислення. Водночас недорозвиненість центрів гальмування робила їх збудливими й агресивними... Нездатність неандертальця до складних розумових операцій та легка збудливість і агресивність були суттєвою перешкодою процесові розвитку. На відміну від неандертальця, *Homo sapiens* (людина розумна) вирізнялася менш масивною конструкцією, меншою силою, зате великим об'ємом мозку (до 2000 см³) з розвиненими лобними відділами, які є досконалим інструментом складної розумової діяльності. Структура черепа свідчить

про більш лагідний, врівноважений, порівняно з неандертальцями, характер *Homo sapiens*, що робили її суспільною (колективною) істотою” (Л. Залізник. Первісна історія України). Здатність до колективного життя й до складної розумової діяльності дозволяла *Homo sapiens*, на відміну від неандертальця, не просто існувати, а й бути творцем власного життя. Завдяки своїм розумовим здібностям *Homo sapiens* стала на незрівнянно вищий щабель розвитку, порівняно з неандертальцем. Із *Homo sapiens* на Землю прийшли мистецтво, віра і знання.

Великі відмінності між неандертальцем і *Homo sapiens* поставили під сумнів походження останньої від неандертальця. Останні генетичні дослідження щодо неандертальського походження *Homo sapiens* доводять, що *Homo sapiens* не має нічого спільного з неандертальцем і не походить від нього. Перед науковцями постало завдання дослідити справжнє походження *Homo sapiens*. Одні дослідники стверджують, що людину розумну створив Бог, інші – що людина прилетіла на Землю з Космосу (хоча ця гіпотеза також не відкидає створення людини Творцем, але вже на іншій планеті). На боці перших виступають усі духові віри світу. В усіх духовних джерелах є розповіді про створення людини Богом. Рідна Віра українського народу – Рідна Православна Віра, що містить знання про сутність Всесвіту і про закони, за якими побудований Всесвіт, також доводить, що людину створив Бог, а душа людини є частинкою самого Бога (докладніше про давню Віру українського народу – в розділі “Духовий світ орієв”). Сучасна наука про квантову фізику, теорію систем і торсійних полів, урешті-решт, може прояснити, що Всесвіт – це єдиний і багатовиявний організм – тіло Бога, яке наші Пращури називали Родом Всевишнім.

Гіпотезу про космічне походження людини обстоюють дослідники давніх літописів. Вони (В. Чудінов та інші) стверджують, що на планеті Земля прибульці з Космосу заснували дві цивілізації – Гіперборею й Атлантиду. Гіперборея була священною землею білої раси й розміщувалася на материку, розташованому в районі Північного полюса. Ці білі люди, які були світлими божими синами, вирізнялися надзвичайною справедливістю й жили значно довше за всіх інших смертних – майже тисячу років. На цьому материку серед річок був острів з горою Меру та легендарним містом Асгард, у якому був Зірковий Храм. Доказом існування цього материка є мапа, що її скопіював визначний мапограф XVI ст. Г. Меркерт в одній із єгипетських пірамід у Гізі. На цій мапі гора Меру є сакральним центром світу. Про Гіперборею писали Гомер (близько II тис. до н. е.), Гесіод (VIII–VII ст. до н. е.), Геродот (V ст. до н. е.).

Інша цивілізація – Атлантида – була цивілізацією темних сил і розташовувалася в Атлантиці. Між Гіпербореєю і Атлантидою багато віків,

а може, й тисячоліть тривало протистояння, яке переросло у війну із застосуванням різних видів зброї надзвичайної сили. Війна призвела до земної катастрофи: Гіперборея, Атлантида і деякі інші землі пішли під воду, а з океанських глибин з'явилися нові материки. Катастрофа також спричинила зсув земної кори, зміщення земної осі, підняття рівня Світового океану на 150 м та зміну підсоння (клімату). Під час цієї катастрофи врятувалася незначна частина білої раси, яка перейшла на землі, що тепер мають назву Надчорномор'я. У цій катастрофі загинули не лише люди, а й їхнє технічне надбання, тому на новому місці тій невеликій кількості, якій пощастило вижити, довелося розпочинати нове життя без технічних засобів та механізмів, їм заново довелося створювати колесо, воза і перші примітивні інструменти. Цій частині гіперборейців, які мали надзвичайні космічні знання, судилося започаткувати нову цивілізацію, до якої і належить сучасна біла людина. Назва "гіперборейці" ще довго зберігалася за мешканцями Праукраїни. "Народ, що жив в Україні у VIII ст. до Р. Х., грецький історик Геродот називав «гіпербореї». Він оповідає, що дві гіперборейські дівчини у супроводі п'яťох чоловіків принесли дари на острів Делос у святиню Богині Артеміди. Зі слів Геродота можна здогадатися, що ті дари були обжинковими вінками пшениці, овочі та інша пашня, що звичайно приносять у жертву Богині врожайності (В Україні за наших часів приносили на Спаса до церкви пшеничні та житні вінки й овочі, щоб їх посвятити)" (В. Щербаківський. Формація української нації).

Доказом існування війни між світлими і темними силами є орійські (арійські) Веди (Веди є найдавнішими писемними книгами людства, що збереглися донині у вигляді священних пісень оріїв (аріїв)). Священні пісні оріїв записали руші (руси) на території Індії на початку II тис. до н. е. Веди складаються фактично із чотирьох Вед: "Рик Вед" ("Риг Вед"), "Сама Вед" "Атгарва Вед" і "Яджур Вед" Вони містять також "Магабгарату" ("Махабгарату"), "Бхагават Гіту", "Упанішаду", "Пурани", "Веданта сутру"). У Ведах є згадка про війну між темними і світлими силами із застосуванням різновидів зброї надзвичайної сили. У "Магабгараті" описано використання зброї, що нагадує сучасну ядерну: "Це було, начебто всі стихії в один час були випущені на волю. Щось осліплює, як сонце, обертаючись, рухалося по колу. Спалюючий жаром цієї зброї світ хитався, як в лихоманці. Слони загорялися від жару і дико металися в різні сторони в пошуках захисту від страшної сили. Вода в морі стала гарячою, тварини гинули, ворог був знищений, а буйство вогню валило дерева рядами. Слони несамовито кричали і на великому просторі падали мертвими на землю. Коні й бойові колісниці згоряли на місці. Відтак були знищені тисячі ворожих